

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CRESTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Jidanul parazit și în Românul necredincios și înstrăinat.”

Spate sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PR UN AN:
Pentru pingari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Inestii și fabrici — — — Lei 500

Domnul mai presus de toți.

— „Generale, zile într-o zi Napoleon cel Mare unei înalte persoane din însoțitorii săi în captivitate, ai putea să-mi spui cine și ce-a fost Iisus?”

— „Sire, nu știa aproape nimic despre El”, îl răspunse acesta.

— „Vai, ai fost botezat creștinește și nu știi lucrul acesta? Ascultă. În lume au fost patru mari căpitani: Alexandru, Caesar, Carol cel mare și eu. Cine se mai gândește oare la cei din tîi trei? Cît despre mine, în curînd nu voi mai fi! Există însă un rege, care de o mie opt sute de ani este înbit pe întreg pământul, care în toate zilele este rugat și binecuvîntat, care are pretutindeni soldați fără de soldă, ucenici și martiri. E drept, eu am înflăcărat mulțimile, dar pentru aceasta a trebuit să fiu eu de față, să le vorbesc, să-i privesc.

Iisus Hristos, deși mort, înflăcărează încă omenirea și guvernează lumea. Generale, eu cunosc oamenii; Iisus Hristos n'a fost om!”

Auzi fratele meu? Peste împărățiile lumii e împărăția Domnului! Peste regi și împărați, împărățește Domnul! Il cunoști tu; vorbit-ai tu vreodată cu Domnul în rugă? Incredințatute-al de mărimea și dumnezeirea lui? De nu, fă-o acum; toți te îndeamnă!

O obrăznicie jidovească, care le întrece pe toate.

Un ziar francez anunță că jidanii americani s'au pus în cap să revizuiască un proces în adevăr senzațional.

Probabil că din lipsă de altă ocupațiune serioasă — noi zicem că din lipsă de bunăcuviință și simț de rușine și mânași de poftele drăcesti, murdare de a-și bate joc de totul, ce este cinstit, bun și creștin — niște bogdtași jidani, în frunte cu un oare care negustor Șalamon Schweider, din Denver, au hotărât să convoace un „Sanhedrin” (consiliu național jidovesc) compus din 71 rabini și să se constituie în tribunal excepțional.

Acest tribunal va avea de judecat un proces, și anume.... procesul răstignirii lui Isus.

O parte a presei străine, aflând de această gugumănie, sfătuește pe jidanul Solomon Schweider, ca și pe cei ce sunt de părerea lui să se examineze de doctor ca să constate, dacă sunt sândași la cap.

Iată până unde merge obrăznicia celei mai murdare și infecte rase de pe lume. Să-și bată joc de credința noastră, de legea noastră, de sf. biserică creștină, de atotputernicul Dumnezeu! de Tatăl nostru ceresc!

Ei, rabini jidani, niște vermi spurcați vor să judece, dacă Isus fiul lui Dumnezeu a fost pe drept răstignit ori ba. Și dacă ei, gunoii vletăților pământești, vor zice că da! a fost vinovat, deci după dreptate răstignit, atunci noi, creștinii, să nu mai avem dreptul să-L iubim, să-L preamărim, să-L adorăm pe El, pe fiul lui Dumnezeu!

Accentuez încă odată, vor să ne nimicească credința, biserica, vor să insulte pe Dumnezeu și pe fiul lui!...

Ah! Dumnezeule până când mai rabzi printre noi pe aceste dobitoace inconștiente? De ce le permiți să ne pue atât de mult la încercare bunătațea, blîndețea și răbdarea noastră creștinească?

Pe tipul imoralității, pe naștia cea mai scârboasă o facem atentă, să nu ne mai provoace, să nu se atingă de creștinismul nostru, că vom eși din sărite și într-o bună zi praf și cenușă se va alege de toată seminția lor iudaică.

L. A. N. C. va curăți țara de Jidani.

În cartea Dnului Bogdan Dulca „Românii și Ovreii” am citit lucruri interesante. Între altele spune că Iosif al II, înțeleptul și bunul împărat al Austriei, fiindu-i milă de creștinii din Bucovina, jefuiți de jidani, a dat ordine aspre, și luându-le drepturile de a ține crăsmă, i-a obligat și pe ei să muncească la pământ și la pădure. Căpeteniile militare din Bucovina, înțelegând intenția bună a împăratului și-au împlinit datoria aleva. Jidanii, văzând că nu-i glumă, că aici nu mai pot trăi ca păduchele, pe pelea altuia, și-au luat tălpășița și s'au dus în vecini. După moartea lui Iosif II. iar s'au întors înapoi, și încă în număr mai mare. Oamenii vedeți se înstăriseră, și omidele aveau ce roade. Pînă întrebarea acum, dacă oamenii ar fi fost cu toții conștii, de pericolul ce-i păștea, mai ar fi putut reveni lăcustele? Cu siguranță că nu!

L. A. N. C., prin propaganda sa, face lumină în întreg poporul. Propaganda se face în toate statele Europei. Propaganda noastră e dreaptă. Dreptatea va învinge. Suntem puțini? Da? Dar cele 32000 de voturi, pentru noi înseamnă treizecișidouidemi de apostoli. Curentul la alegeri a fost cu Național-Tărăniștii. Măine va fi cu noi. Național-Tărăniștii de 10 ani asurzesc lumea cu făgădueli. Oamenii au crezut, făgăduelile nu s'au ținut. În L. A. N. C. nu vin atîția să pună numărul lor. La noi se cere muncă și nu se promite cașcaval. Oamenii idealști sunt mai puțini. Însă dreptatea are puterea sa, și învinge. Deci, cu toată siguranța, încrederea oamenilor ne va cerca și pe noi, și atunci vom fi și noi la putere. Dar pentru a ajunge acolo, și mai ales pentru a fi

Manual de Demagogie

Cum pot ajunge și eu în stărușit Ministru?

de: Romulus Demian.

(Continuare.)

„Nu mai e de trăit în țara românească. Hoții de liberali și țâharii de averescani ne-au secătuit puterile, ne-au dus la sapă de lemn. Plătim biruri peste biruri, cari în loc de a rămâne în casa țării, să duc în buzunarele lor. Haine pe noi nu mai avem, bani în buzunar nici-o lăscăle, pâinea de toate zilele o cunoaștem doar din auzite, iar mămăligă n'am mai avut în gura noastră de ani de zile. Ne hrănim cu vorbe și cu nedejdi că odată, și odată, tot va fi a noastră Luna de pe cer și stelele de pe nori, când marele nostru Iuliu Maniu va fi la putere. Da, să știți că atunci va fi numai bine. Biruri nu va plăti nimeni, de lucrat va lucra numai cine vrea, bani va avea fle care om atîția că nu îi va putea

ține nici la șerpar, nici în buzunar și nici acasă pentru că nu va mai fi nevoie de bani. Prietenii și tovarășii noștri, mari bancheri jidani din țară și din străinătate, de dragul Dnului Iuliu Maniu ne vor arăta drumul bogățiilor, poarta îmbogățirii și raiul minunilor. Ajunși la putere și cunoscând toate aceste taine, vă făgăduim sus și tare că aici pe răul ăsta, pe Nistru care ne desparte de frații noștri ruși, comuniști sau necomuniști, va curge lapte, Lapte mult, bun și dulce, iar din gura peștilor va răsări aurul cum răsare sarea din iarba uscată. Colacii vor răsări din pământ, fripturile vor cădea din Cer; va ploa numai vin și țulcă și pomii vor rodi cărnați și șunci. Pretutindeni, în toate colțurile țării, va fi mare zi de praznic, va fi nespasă bucurie și de atîta veselie nici păsările nu vor mai cânta. Toate, toate aceste de dragul nostru și de topirea de iubire după dl Iuliu Maniu. România va fi cea mai fericită țară din lume, mai fericită decât durerea și părărea de rău. Zic părărea de rău pen-

trucă știu bine că nu vom avea destule mâni pentru a lucra spre folosul și binele nostru, dat fiind că dușmanii noștri, liberalii, averescanii și mai ales cuziștii ne vor pândi zi și noapte. E adevărat că de liberali și de averescani nu ne prea temem, cât mai mult de cuziști ce ne port Sâmbetile, ce nu se lasă cumpărați și ce nu vor să muște din mărunul Păcatului, ca noi partidele politice.

Dar pentru cuziști avem noi leacurile noastre speciale, pe care le aplicăm cu ajutorul bunilor noștri prieteni, cum sunt frații noștri Zippstein și Blumenfeld, ce nu sunt deloc sgârcliți față de români la distribuirea de țulcă cu metilic. Apoi mai avem cu noi toată presa scrisă românească de oameni ce doresc României întregite mai mult bine decât Lupul mielului, și Valpea gănel.

Ca încheiere vă mai pot spune că dacă înalta Regentă nici cum nu va vrea să ne dea Puterea, atunci îi vom smulge-o din mână cu gărzile noastre cetățenești, în tovarășia bunilor noștri tovarăși comuniști. Până atunci vă

sfătuesc să nu mai plătiți biruri, pe jandarm să-i luați la goană și pe perceptori să nu-i primiți. Să nu vă mai dați banul vostru hoșilor liberali, nici țâharilor averescani. Noi jandarmeria o vom desființa, punând în locul ei „cete de voinici” la sate, și „gărzi verzi” la oraș. Legea administrativă vom nimici-o, fiind ticlăută în folosul exclusiv al liberalilor și averescanilor și în locul acestei legi marele nostru patriot de bancnote Stere va aplica pe acea a sa, ep soviete la sate, cu consiliul sovietic la orașe și cu directorate de comunistă a hotarelor țării la gubernii!”

Candidatul Virgilică nemai avînd cuvinte de spus adunării, compusă din oameni amețiți de beutura jidanilor, cari deși nu au priceput nimic din cele spuse totuși strigă: „Așa e! Bravo!... Trăiască!”, dă cuvîntul tovarășului său Zippstein care spune:

„Tot ce a-ți auzit din gura iubitelui nostru candidat național-tărănișt, din gura de aur, — pardon era să zic de minciuni, — a prea adoratului nostru

de folos și a nu înșela și noi așteptările în mai bine ale aceluia neam, îmi pun întrebarea: Cum vom curăți noi țara de jidani? Eu aci îmi spun idea mea, și cred, că-i bună. Alții de sigur vor avea idei și mai bune.

Nu vom ataca constituția cu încetățenirea jidanilor. O spunem aceasta, și o promitem mai ales în cazul, că laalta Regentă s'ar opune unei politici mai radicale. Dar am lua în apărare prin rândueți economice, avându-i de pildă pe Iosif II atât sănătatea popoarelor creștine, precum și sănătatea lor economică, smulgându-i din ghearile de vampir ale jidanului printr'o singură lege: Comerțiu. Aceasta se ia din mâna individuală și se dă obștei. Nu se mai permite specularea și jaful nimăului. Se ia din mâna persoanei, și se face dacă vreți funcție de stat, sau cooperativă. Se vor stabili prețuri cinstite, cari să-l dea producătorului atâtă cât merită, iar cooperativa să-și ia pentru susținerea și munca sa depusă, ce i-se cuvine — comerciantul aici muncește și asudă, nu speculează pe nimeni și în fine prețul dat producătorului, adăogit cu leafa muncitorilor comercianți, va fi prețul ce-l plătește consumatorul, adică acela care are lipsă de marfă.

Prin aceasta numărul crășmelor ar scădea la a zecea parte. Numărul celorlalte prăvălii de-asemena ar scădea mult. Comercianții n'ar sta în ușa păvăliei, vânând după prada ce-l cade în mâni, ci ar munci, cinstit și asudând, și după cum muncește și asudă ori-ce alt producător, tot așa și-ar câștiga și el pânea de toate zilele. În comune creștine ar fi cooperative creștine, unde-s jidani ar fi jidănești. Jidanii ar fi obligați astfel să trăiască cinstit și după munca și sudoarea lor.

Astfel distrugerea economică și a sănătății creștinilor ar fi ferită de jidani. În același timp s'ar lua măsurile de lipsă și pentru sănătatea morală a creștinilor. Oricum, alta e morala jidanului și alta este a noastră. Sfaturile lui vor fi bune pentru jidani, deci acestea, mai ales în scris, în cărți, gazete și tipărituri, să le facă în limba lor jidovească: în idiș, fericească și ei cu sfaturile și morala lor, neamul lor ales. La ai noștri să le dea pace. Nouă ne trebuie morală creștină.

Și atâtă cred că-i destul, căci nu noi vom fi acela cari să-l schimbăm firea jidanului și să-l dedăm la viață și muncă cinstită.

Își vor lua tălpășița și se vor duce. Unde? Să nu ne doară capul!! Dzeu se'ngrijește de toți și are loc pentru toți.

Căutați omul!

Căutați omul, ce nu făgăduiește nimic și nu arată în colori vii, soarta Voastră. Căutați omul, din a cărui cuvinte nu se desprinde nici o speranță, nici nu pot sluji de proptea politică și nici nu pot aduce pe pământ fantastica împărăție a bunurilor și minunilor. Omul ce nu știe să înflăcăreze mulțimea prin făgădueli deșerte și nici nu înfioară mulțimea cu vâlcărelele și glasul pițigălat și prefăcut de durerea voastră, pe care el nici n'o simte. Ascultați omul, ce nu spune aproape nimic din dorințele noastre, ce nu dă nimic dar cere dela voi, tot și tot mai mult. Omul, în privirea căruia se oglindește o țară și cuvintele lui lovesc dureros ca tăișul de topor. Omul, ce sfarmă orice speranță, dar ce naște în suflet, dorul de viață prin muncă.

De veți vedea omul, ce vă mângăie cu privirea, și'n colțul gurei lui se îngrămădesc bale, tușind să-și gonească oboseala din gât, ștergându-și borboande de sudoare de pe frunte, e departe de a fi omul ce căutați. Cu adevărat că omul acesta și-a început discursul cu: „n'au făcut nimic! — n'au dat nimic!” și ca să-și câștige aderenții, o ia patetic: „Noi — noi suntem aceia ce vă dăm totul — vom face totul și veți avea de toate. Vă vom da fericirea aproape fără casnă și muncă”.

Naivii, leneșii și slăbii ce au nevoie de proptele, vor aplauda, vor face și în jur, ca mai târziu să facă partidul mai tare decât legea.

Rezemați în făgăduelile dela alegeri, nu vor evita să strige oricând: „Fac orice căci partidul mă va sprijini.” Și credința de sprijin merge până la anarhism și bolșevism.

Cazul de agresiune, petrecut la „Fetești” e semnificativ. Un procuror și un căpitan de jandarmi, au fost bătuți în timpul anchetei, de însăși aceia, ce trebuiau să fie anchetați.

Primarul năvăli asupra procurorului, ce tocmai vroia să-și ia

note, iar fratele său, un soldat, asupra căpitanului de jandarmi, fulgerându-i în cap un șifon. Gravitatea faptului în sine e agresiunea — atacul. Un primar, reprezentantul guvernului în sat, își ia curajul să atace procurorul în afară de arena politică, ce pur și simplu își făcea datoria, ca om al legii. Apoi un soldat în activitate lovește un căpitan! Nu vi se pare o manifestare anormală, periculoasă și faptă nepetrecută pe pământul nostru, unde respectul legilor era prima ordine?

Dar cum ajunge un soldat să lovească superiorul și primarul autoritatea juridică, n'o putem înțelege, decât numai dacă judecăm prin prizma actuală a timpurilor.

Nu departe de noi, bolșevismul rus radiază cu insistență, căutând să răstoarne ordinea socială, principiul progresului.

Pe de altă parte agitațiile ungurești, aruncă săgeți de anarhie și nemulțumiri. Și cu toate acestea răul vine tot din răul nostru.

Partidul politic a făurit din popor, omul ce așteaptă îndeplinirea făgăduelilor făcute la tribună.

Zi cu zi, se făgăduiește fără rușine și se afăță poporul, unul contra altuia. Nimeni n'a făcut ceva și tot ce-i bun se nimicește.

Cine știe dacă primarul agresiv, nu se bucură în sine de faptul împlinit. Partidul îl va lauda și va decora — medalia și-l va încărca de noi belșuguri și demnități. — Căci, și-a făcut datoria de membru al partidului, nedând voie unui părțit de procuror să se amestece în treburile comunei, ce se aranjează vecinic dela centru. Și cine știe, dacă soldatul nu-și vede misiunea îndeplinită și așteptată să fie ridicat om de încredere a partidului. Apoi agresiunea dela Fetești, să nu ne pună atât pe gânduri, când și în cabinetul prefectului se petrece astfel de lucruri. Prefectul de Putna este palmuit de medicul veterinar al județului, fost și dânsul prefect liberal. Ce exem-

ple de supunere față de legi și autorități, pot să aibă sătenii, în acel județ?!

Cu toate acestea, nimeni nu cred, că va mai îndrăzni să ia parte agresivilor și vor da libertate autorităților, să-i răspâțească, după cum sună legea, iar nici un sătean cuminte nu se va încumeta să-și facă dreptatea cu pumnii.

...Căutați omul ce nu făgăduiește, ce vă ceartă, din ochii căroră scânteile ard. Omul ce laudă munca semenilor, ce nu distruge nimic din ce s'a făcut și ce vine ca să întregască munca altora.

Căutați omul ce nu vă dă nici lefuri grase, nu vă micșorează nici birurile, ce nu vă ridică nici la demnități, ce nu vă dă nici pâine, nici pământ, nimic nimic dar vă cere muncă, cinste și economie — supunere!

Și cum munca, cinstea, economia și supunerea e o datorie cetățenească iar meritul și belșugul vine dela sine, el nu va ști să răspâțească, nici să bucure el va fi un aspru supraveghetor al legilor și va ști să pedepsească.

...Căutați-l, căci omul acesta cu tunetul în voce și fulgerul în privire ne va mântui.

Gheorghe Atanasiu.

Viața plugarului

de G. Bălteanu.

Când cocoși n'ncep să cânte,
Eu mă scol cu Dumnezeu,
Îmi adun ce-mi trebuiește
Și mă duc la lucrul meu.

Drag mi-e plugul, dragă sapa,
Drag mi-e 'n luncă să cosesc,
Când se poartă vremea bine,
De Părintele ceresc.

Primăvara, când s'arată
Semne bune de bun rod
Gândul meu spre toamnă sboară,
Cât vreau aduna în pod.

Dar eu nu îmi pierd nădejdea
Nici când umblă anii răi,
Dumnezeu în toată vremea
Îndreptează pașii mei.

Grea, dar binecuvântată
E viața de plugar,
Ea mă leagă și de glie
Și de-al cerurilor dar.

Pentru mine-au fost rostite
Și cuvintele cerești:
„În sudoarea feței tale
Pânea să-ți agonisești”.

conu Virgilică iste dija pri adivorat. Iste dija puruncă dila șifulu noastri Julii Manii chela Rumunia nu mai poție dija trâl fere nui. Iste puruncă dila mai mari nustrî dija che la Rumunia nu leste binye fere soviete, Pupurul rumun nu mai poatie trelștye fere banii nustrî, pe care nui dija gat suutyem se demu la di Julii Manii dache lasă pi nui chirmulm pi voi și pi Rumunia. Pupurul rumun nu pricepe la nigotorie, nui trebuie se invațam pi lei, pentruca așa noi dija se dem gata pi lei lo lubestye pi voi așa di molt che nui dăm la voi pe lingă țuca și mitlic bun, pentruche dija iubiria să se duvedească mai binye, așa cum invața pi nui la cherșile nostre rabnii noștri. Io zic la voi una și bună. Votați numai cu roata pentrucă roata calcă sigur drumul nostru, care deja leste gata a duce la imperecia lui Israel pi nui, iar pi voi la Libaratate și Driptatye cu care la urma urmel tut ghișeft se face. Fere ghișeft nu leste dija nimica. Știți că io nu știu vorbleștye multye, dar știu da blutură bună, așa di bună

che vi se inchigye dija gura, iacă dice lo poștește pi voi acuma la un pochar di Țuca care se dele la voi curaj di votat cu roata noastră, strigând apui cu tuți: „Trăiască candidatul național-turunist, conu Virgilică carele leste dija dimolt cu noi”.

Iată cum a luat sfârșit această adunare populară, național-țărănistă-jidovească.

D) Lupiștii.

Cum am spus la început partidul D-lui Dr. Nicolae Lupu, partid personal ce din bătae de joc față de țărani, își zice: „Partid Țărănesc” fără a fi făcut barem ceva cât de puțin, pentru țărani, dar în schimb a beneficiat depe urma țărănilor cât posibil de mult, conducătorul locuind la cel mai luxos hotel din București în vreme ce bietulul țăran îi plouă în casă, e o creațiune a partidului liberal, compromis în fața cetățenilor și disprețuit în fața alegătorilor.

Liberalii sunt aproape convinși că prin această manoperă politică dema-

gogă îl este deschis drumul revenirii în fruntea țării, spre a putea continua nefasta lor muncă de îmbogățire lesne prin complecta sărăcie a poporului. Nici liberalii nici lupiștii nu vor să înțeleagă nimic din trezirea poporului, depe urma faptelor triste că el a fost mușcat de toate partidele politice și că din această cauză e foarte greu a se mai lăsa mușcat încă odată, fie și indirect prin creațiuni și unelte politice cum e partidul personal al D-lui N. Lupu. Cum nu vor să înțeleagă nici faptele pe care ni le arată Deșteptarea țărănilor din boala de carl au suferit 10 ani de zile depe urma făgăduelilor cu vârf îndesat și a minciunilor încoronate a zișilor național-țărăniști, și cum în țara românească se mai găesc încă destul nădrăgari ce visează că și în viitor vor mai putea trăi după munca și sudoarea plugarilor, oamenii șefului Nicolae Lupu toată ziua, și cu toate ocaziile, strigă:

„Poftiți domnilor... poftiți la prăvălia noastră nouă. La firma politică: „Dr. N. Lupu”, găsiți de toate. Poftiți înăuntru și vă convingeți. Pră-

vălia noastră e nouă și tocmai fiindcă e nouă avem de toate. Mandate de Deputat, câte doriți. Locuri goale de Senatori, câte poștiți. Avem locuri de prefecti, de primari, de consilleri, de pretori, de notari, de bătași, de agenți electorali. Avem ușile deschise, întotdeauna, pentru comuniști și socialiști, căci noi suntem adevărații „democrați”, și șeful nostru e mai democrat decât „praful de pușcă”, mai bun și mai blând decât lupul față de oale, căci doar de acela îl cheamă Lupu. Inima și sufletul nostru sunt întotdeauna la dispoziția jidanilor, pentru care șeful nostru are două inimi și șapte suflete cum bine știți, — și bine a declarat, — că regretă că nu s'a născut jidan și că dacă s'ar mai naște odată, jidan s'ar face și s'ar tăia „jur împrejur”, pentruca în felul acesta să ne poată învăța mai bine cum să ne îmbogățim mai repede, să avem burta rotunzită, lanțuri de aur pe piept, inele multe pe degete, bani cu grămada în casă, femei multe și frumoase și pupăză pe colac: „Usturolu birichet”.

(Va urma)

Se zice:

Că Ministerul de Domenii, având în vedere invazia omidelor și pagubele cauzate de ele, a instituit premii importante pentru prinderea fluturilor.
Să băgăm bine de seamă că nu-i vorba de „fluturi de noapte!”

Că în București s'a sinucis o studentă cu numele Elena Sandulescu din ultimul an al Facultății de Științe. Și știți de ce? fiindcă nu-și vedea găsită posibilitatea de existență pentru a satisface îndatoririle față de părinții ei, oameni săraci și bătrâni.

Dureros! foarte dureros! Iată ce așteaptă pe generația de mâine! Ce bucurie! ce fericire!

Și totuși sinuciderea e o lașitate și cei ce o fac n'au fost pătruși din destul de rândurile nemuritorului Vlașuță:

„Nebiruit e omul,
ce luptă cu credință,
„El zice că pe lume
nimic zadarnic nu-i

„Că dincolo de truda
și jertfa clipel lui.
„In taină vremea țese
la sfânta biruință” —

sau a neîntrecutului Coșbuc:
„O luptă-i viața deci de luptă,
„Cu dragoste de ea, cu dor,
„Oricare ar fi sfârșitul luptei,
„Să stai luptând, căci ești dator”.

Că dl Iuliu Manlu, Ministru președinte într-o convorbire, pe care a avut-o cu Landau Iacob, directorul agenției de presă jidovească din America ar fi zis întru altele:

„Eu apreciez foarte mult munca prețioasă pe care o depun evreii pentru consolidarea economică a țării. (Se văd rezultatele N. R.) Evreii sunt un element muncitor(?) și serios(?), iar activitatea lor are o deosebită importanță în viața economică a României”.
No che tare minunate! mersi!!

Că Dna Sanda Dr. Matel, vicepreședinta „Uniunii Asociațiilor Creștine”, care a întovărășit pe Alțeta Sa Regală Domnița Ileana la Cluj și prin Ardeal, abia cu câteva ore înainte de plecarea trenului princler din gara de Nord, a fost încunostințată pe telefon de un membru al guvernului, că prezența ei la Cluj este indezirabilă și dacă totuși s'ar duce să se renunțe la cuvânt de oarece va fi boicotată.

Și la întrebarea: de ce? i s'a răspuns: „cică acum vre-o 8 ani d-na Sanda ar fi scris un articol contra d-lui I. Manlu”.
Noi credem că aceasta neînchipuită ofensă adusă uneia dintre cele mai active și mai demne românce a țării noastre, s'a întâmplat fără știrea d-lui I. Manlu.

Că Ministerul Instrucțiunii publice a decis închiderea mai multor școli primare și normale.

Bravo! aprobăm și noi această măsură înțeleaptă, d'ar numai cu o condiție ca în locul fiecărei școli românești, să se deschidă o crâșmă jidovească, căci pe semne de carte ne-am săturat „dița”, dar de jidani și alcool niciodată.

Zău îți stă mîntea în loc când vezi câtă înțelepciune... — era să zic câtă apă — evaporează din câte un cap luminat!

Că la propunerea d-lui Charles Rist, consilier tehnic al operațiunii de stabilizare pe lângă Banca Națională guvernul face planuri pentru instituirea noilor impozite.

Aceste impozite se vor aplica în prima linie asupra zahărului, alcoolului, apoi a țigărilor și tutunului.

Noi credem că felul de a născoci noi și noi impozite nu va duce la nici un rezultat, dacă nu se vor afla în același timp și mijloacele necesare precum și metodele pentru noi isoare de venit. Apă din piatră seacă, fără izvor nu se poate bea așa și impozite noi fără posibilitatea de a afla isoare de venit nu se poate. Aceasta înseamnă o înșelare de sine și duce la catastrofa economică și mai târziu — fețești D-ne! — la a țării.

Rugăm achitați abonamentul!

C. F. R.

Castelul cfr. N. Nicolau din stațiunea orașului Roman a fost palmuit în biroul său, în timpul serviciului de deputatul Coslaschi, pe motivul că nu a voit să-l elibereze un bilet pentru trenul accelerat în schimbul unei autorizații uni de călătorie, ce nu dă dreptul de călătorie decât la trenul de persoane.

Iată un funcționar palmuit de un deputat fiindcă n'a voit să comită o ilegalitate.

Bravo de deputat? Nouă ni rușine! Pfui Teufel!!!

Consiliul de Administrație c. f. r. a acordat următoarele reduceri, în timpul verii pentru stațiunile balneare de băi și de recreație:

50 la sută pe toate clasele pe o rază de 50 km.

25 la sută pe toate clasele dus și întors la ori ce stațiune din țară și pe ori ce distanță.

Pentru călătorii, ce stau cel puțin 15 zile în stațiunile balneare și climatice indiferent de distanță, se aprobă o reducere de 50 la sută pe baza biletului de ducere și a dovezii din partea adm. băilor, că bolnavul a stat cel puțin 15 zile în localitate.

Contrar svonurilor lățite dl S. Vidrighin, directorul general al C. F. R. a hotărât ca primele ceferștilor să rămână aceleași, ca și în lunile trecute.

Durere, se pare însă, că celalalt svon că întreg personalul cfr. va fi redus cu 12%, se menține. Ce vor face bieții oameni, cari se vor trezi concediați aruncați pe drumuri.

Din economiile făcute în felul acesta nu va avea statul absolut nici un folos, ci va crește numai sărăcia și se vor înmulți bolșevicii...

Care este cauza că nu intră în țară nici un ban din marele capital străin sperat și promis de către conducătorii țării? De ce nu se exploatează nici un izvor de câștig din avuțiile imense ale statului?

Străinii cari cunosc și numai o parte din acele bogății, spun că în țara noastră n'ar trebui să se plătească nici un ban dare, așa de mare profit ar putea avea statul din exploatarea bogățiilor lui! Și atunci întrebăm din nou: de ce nu se exploatează, de ce nu ne punem pe lucru?? fiindcă n'avem bani! și nu ne pricepem! Ei bine dar se pare că primiram un împrumut extern „și ne sosiră o grămadă de „specialiști străini”! La ce mama dracului atâta datorie și atâția nesățui pe capul nostru, dacă nu ne sunt de folos??

Iată că se adeverește părerea că nouă nu ne trebuia un împrumut extern, ci unul intern forțat și muncă obligatorie cinstită, forțată și chiar silnică pentru toți speculanții, samsarii, perdeveră și derbedeli jidani, de cari sunt pline toată ziua și noaptea cafenelele, cluburile de cărți, stațiunile balneare etc.

Lipitori, cari nu știu ce-i munca cinstită istovitoare decât specula și viața imorală, desfrănată și plină de orgii.

Direcțiunea Casei Muncii a decis ca până la 31—XII 1929 tot personalul C. F. R. să plătească aceeași chirie ca în trecut, astfel că circulara prin care se sporiseră chiriile a fost anulată.

Direcțiunea generală C. F. R. a înființat un birou special pentru a studia propunerile de îmbunătățiri de tot felul în ramura exploatarea și administrației căilor ferate.

Personalul căilor ferate de orice categorie poate face propuneri de acest fel, adresându-le direct biroului. Ele vor fi formulate pe scurt și semnate de autor cu arătarea gradului și reședinții.

Propunerile a căror aplicare ar aduce un folos real administrației vor fi luate în considerare și autorii lor vor fi distinși sau recompensați de către direcțiunea generală C. F. R.

La muncă deci!

Știri dăunătoare.

Multe dintre zările mari au obiceiul să comunice adeseori diferite știri mincinoase, pe cari apoi le și demințesc înșiși ele peste câteva zile, dar adevărul este că comunicându-le au băgat groază în bieții cetitori și ne-au discreditat în străinătate.

Iată unele dintre cele mai recente: *Un ziar seria* că d. ing. St. Vidrighin, dir. general al C. F. R. ar primi o leafă de 10.000 lei zilnic, ceea ce ar face la un an peste 3.600.000 lei. Și mai adăuga explicația că uite cauza, pentru ce trebuie să fie concediată o bună parte a personalului C. F. R.

Al doilea că comisia parlamentară bugetară care a examinat situația cătorva ministere ar fi constatat mari risipe și anume că d. e. în bugetul ministerului de război figurau trecuți în statele de plată 400 ofițeri, cari nici când n'au existat măcar în carne și oase și 5000 cai cu hrana și întreținerea reglementară, cari de asemenea n'au existat decât în fantezia contabililor dela ministerul de război.

Al treilea că partidul național-țărănist ar fi complice în mișcarea comunistă revoluționară din Basarabia.

Și câte alte minciuni grosolane nu se pot citi despre drepturile înaltei Regente, ale Sf. Sinod și despre cei mai înalți demnitari ai țării și conducători ai neamului românesc! toate scrise în așa fel de jidoviți și sub influința jidanilor, ca să se știrbească prin ele onoarea, prestigiul și autoritatea acelor persoane, în care fiecare român trebuie să aibă deplină încredere, și să fie convins că numai binele țării, a neamului și a bisericii îi au în vedere, în toate acțiunile lor.

Accentuăm încă odată astfel de știri defăimătoare, compromițătoare se scriu numai de francmazoni, de jidoviți și sub influința directă sau indirectă a jidanilor.

Jidan mituitor arestat.

Fabricantul de spirt Nutha Schorr, din Chișinău, a fost arestat fiind prins, în momentul când voia să mituiască cu 20 mil lei, pe dl Chisellcescu, șef de cabinet al d-lui ministru de finanțe.

Ei venise cu o petiție la șeful de cabinet și i-a oferit 20 mil lei, spre a interveni ca cererea lui să se rezolve în mod favorabil.

Șeful de cabinet i-a promis, iar pe de altă parte a avizat poliția.

Schorr venind dim. spre a afla rezultatul, șeful de cabinet i-a spus că s'a făcut așa cum a dorit. Pe când Schorr număra pe masă cei 20 mil lei, și-a făcut apariția d. comisar A. Ionescu, care l-a arestat.

Iată un funcționar cinstit și un jidan pus la locul lui! Oare câți sunt de aceștia în blagoslovita Țară Românească? Noi credem că foarte puțini!

Românul.

Sunt viță din trunchiul străbunilor mei,
Sunt suflet din sufletul țării —
Sunt granit din munții sălbatici și grei,
Sunt fulger din trăsnetul zării —

Sunt lacrimi din plânsul martirilor morți
Pe câmpuri albite de oase —
Sunt jalea ce veacuri bătut-a la porți
In zile pustii, vițoroase.

Sunt soare ce rde, sunt nour ce plânge
C'am răs și am plâns cu pribegii —
Sunt spada credinței ce moartea o'ntrânge,
Sunt scutul dreptății și-a legii.

Sunt foc care arde, sunt apă ce stânge
C'am ars și am stâns suferinți —
Sunt lume de visuri, sunt lume de sânge,
Sunt chinul trăit de părinți.

Deiafântănețe.

In atențiunea d-lui Prefect al Poliției!!

Toată lumea bună românească este scandalizată că în cafenele și în alte localuri publice, unde este muzică, nu se cântă decât cântece străine și în special ungurești așa că românii veniți din alte părți sau străinilor veniți din alte țări, li-se pare că și în Arad sunt tot în țară ungurească.

Se observează lucrul acesta dureros cu deosebire în cafeneaua „Dacia” proprietatea jidanului Lelpnicher — Lipi.

Ne facem ecoul adevăraților români și rugăm pe d-l Prefect al poliției, să ia măsurile cuvenite, să se cânte doară la zece bucăți de muzică una singură străină și cele românești să fie cântate nu în batjocură, cum se întâmplă, astăzi așa că își vine să fugi sau să-ți astupi urechile.

Avem nevoie de armonioasa noastră muzică românească; străinii își ascultă pe a lor din destul acasă la pian, gramofon și radio, cel puțin în localurile publice să se simțească că trăim totuși în România; iar cui nu-i place să plece.

N'am vrea, să se ajungă la scandal în cafenele, pentru a forța respectarea unui drept al nostru.

Ungurii la congres.

Cu ocaziunea congresului internațional agricol, care s'a ținut în București și la care au fost reprezentate peste 50 de țări, ungerii au mâncat-o nespălată de două ori și anume:

1. Delegația magiară a avut abraziția de a strecura între broșurile congresului cinci hărți ale Ungariei vechi, în care toate ținuturile realitate la România, Cehoslovacia și Jugoslavia sunt prezentate ca făcând parte din Ungaria.

Această faptă nărușinată a scandalizat delegațiile celorlalte țări.

2. La un banchet delegația ungară s'a purtat necuvliincios și un membru al ei, care a fixat în conținut soțla unui delegat polon, a fost palmuit în decursul mesei de bravul polon.

Natural și aceasta mășevnele a cavalerului ungar a stărnit indignarea tuturor și palma pe care a primit-o „șeful” n'o va putea spăla nici toată apa Dunării, cu deosebire că vine dela delegatul unei națiuni, cu care ungerilor le place, să se laude că sunt cei mai buni prieteni.

Așa-i frate tremetette, ai mâncat-o nespălată?! Cele multe înainte!!

Informațiuni.

Rugăm pe onorații și iubii noștri abonați, să binevoiască a ne trimite costul abonamentului restant și cel de pe anul corent, prin mandatul poștal și conform adresei alăturate la ziar.

Avem cheltuieli foarte mari, avem datorii de nu mai știm de capul nostru, și nu mai suntem în stare să achităm nici interesele după datorii. Deci rugăm cu insistență trimiterea abonamentului ca să putem asigura apariția regulată a ziarului și să putem aranja, cel puțin în parte datorile insuportabile.

Și spre scopul acesta rugăm — afară de costul abonamentului — un oarecare sprijin material și pentru fondul de rezistență din partea celor binesituați sau mai nobili la suflor, indiferent dacă au achitat sau nu abonamentul.

Avem atâți d. abonați, cari de ani de zile n'au achitat nici un ban în abonament și trebuie să o spunem sincer, că cei mai răi platnici sunt d. preoții, deși noi credem că d-lor ar trebui să premeargă cu exemplul bun și în privința aceasta. Și ca să dovedim afirmațiunile noastre vom publica începând cu No. 25 numele abonaților răi platnici, fie că numai au fost, fie că sunt și în prezent abonați, dar n'au achitat abonamentul.

Administrația ziarului.

În zilele trecute au sburat peste oceanul Atlantic venind din America doi francezi. Au aterizat în Spania fiindcă li se gătase benzina. Luaseră ei benzină de ajuns până la Paris, dar la plecarea s'a furizat în aeroplan un stegar de american, pe care l'au observat abia în decursul zborului și din cauza greutatei prea mari au fost nevoiți să arunce multe kgr. de benzină în mare.

În consiliul de administrație al Casei generale de penziuni a fost ales ca delegat al Ministerului Cultelor pe termen de 4 ani, P. S. S. Dr. Grigorie Comșa Episcopul Aradului, fala și mândria noastră. Cel cari l'au ales s'au convins desigur de inteligența rară și bunătatea inimii acestui mare român și prelat între prelați!

Din partea ministerului instrucțiunii a fost delegat dl. prof. univ. Rădulescu Motru și din partea consiliului general al Băncii Naționale dl. D. I. Gheorghiu.

Di Dr. Hainisch fostul președinte al Austriei încă a luat parte la congresul agricol ținut în București.

Afară de multe alte cuvinte înțelepte rostite de înaltul oaspe a spus și așa că „întregul popor austriac dorește alipirea Austriei la Germania în baza unui drept sfânt, care a făcut și România Mare. În Austria toată populația este germană etc. etc. și alipirea se va face cât de curând.”

Și bine va face, fiindcă, să ne lerte D-zeu, dar di Dr. Hainisch are dreptate!

Mica Aantantă a făcut un demers energic la Budapesta în urma discursurilor iredentiste ținute de Regentul Horthy și ministrul președ. Bethlen, cu ocaziunea desvălirii monumentului iredentismului, în cari discursuri preamăreau puterea și vitejia strămoșească a Ungurimel și aduceau elogi tatălui Arpad, accentuând că teritoriile pierdute în scurt timp vor fi recucerite.

Sărmanii unguri, ce fericiți și tot odată îndulosați sunt când își aduc aminte de un trecut, care pentru totdeauna trecut este.

Eu cred că numai dacă Mica Aantantă li va scutura puțin se vor trezi din vis și vor înțelege divină realitate.

Un avion englez, care făcea curse regulate cu pasageri între Londra și Paris a căzut în Marea Mănecei. Dintre 13 pasageri numai 4 au putut fi scăpați nouă s'au înecat.

Nu de mult a căzut în Dunăre un astfel de avion care făcea curse între Budapesta și Viena. Și câte alte nenociri de felul acesta nu se întâmplă zi de zi!

Și atunci ne gândim cu groază oare cine va risca să călătorească cu avioanele noastre, care încă fac curse zilnice între București-Ciuj-Oradea; București-Iasi-Cernăuți și București-Galați-Chișinău.

Va fi ea plăcută călătoria cu avionul, dar par'că tot mai bine este cu trenul!

În săptămâna trecută d. Barth, președintele „Oficiului Internațional al Vinului” și președintele grupului parlamentar viticol francez, a ținut o conferință la Camera de Comerț din București.

El a spus: „Alcoolul poate fi o bogăție națională, dar alcoolismul este un pericol național”.

Se cuvine să luăm aminte aceste înțelepte cuvinte și să ne lăsăm de beutură, de otrava jidovească, prin care ajungem cu siguranță la peire.

Escadra aeriană italiană compusă din 35 de nave aeriene, hidroavioane, condusă de cel mai bun zburător în frunte cu faimosul general De Pinedo a fost primită la Constanța cu un entuziasm, ce nu se poate descrie.

Națiunea română știe să-și iubească frații chiar și atunci când ne sunt „vitregi”!!!

Zina Temperanței. Duminică în 2 Iunie s'au ținut în țara întreagă în biserică și școli precum și în alte locuri predici și vorbiri pentru a îndemna oamenii să se lase de beuturile spirtoase, sau măcar să fie mai cu măsură, mai temperanți. Se știe cât rău — și nici un folos — aduce cu sine alcoolul. Arma cea mai puternică cu care cearcă jidovii să înghenuncheze pe creștini este tocmai alcoolul. Cele mai multe crășme și toate fabricile de spirit ale lor sunt.

În București societatea „Temperanța” care luptă contra alcoolismului a ținut o adunare la ateneul Român. Au luat parte cei mai aleși bărbați ai țării ca învățații profesori de universitate, doctorii Marinescu și Obregia (cunoscuți în lumea întreagă ca unii din cei mai învățați doctori în boalele de creier cauzate aproape numai de alcool) profesor doctor St. Nicolau, profesorul doctor Iuliu Moldovan secretarul general al Ministerului Sănătății s. a. I. P. S. Patriarhul fiind bolnav a fost reprezentat prin P. S. S. Arhiepiscopul Simeodrea. Au trimis scrisori dnii prof. N. Iorga, I. P. S. S. Mitropolitul Sucei de la Blaj, I. P. S. S. Mitropolitul Pimen al Moldovei ș. a. Toți și-au ridicat glasul contra acestei patimi de care e stăpânit — durere — și poporul nostru arătând că trebuie negreșit închise crășmele măcar Duminică și în sărbători, iar fabricile de spirit sistate cu totul. În Arad încă s'au ținut conferințe contra alcoolului la cinematografele Apollo și Urania de dl. medic al orașului. O conferință a fost ținută de un d. medic al orașului în școala din Micălașa înând parte mulți săteni.

În toate locurile au fost arătate multe tablouri luminatoarele despre urmările alcoolismului.

Fiecare abonant este rugat, să ne câștige cel puțin un nou abonant.

Fiecare abonant este rugat, să ne câștige cel puțin un nou abonant.

Fiecare abonant este rugat, să ne câștige cel puțin un nou abonant.

Maghiarizare cu forța.

Gvernul din Budapesta a dat un ordin tuturor funcționarilor de stat că în timpul cel mai scurt să-și maghiarizeze numele. În viitor nu se va mai primi nimeni în slujba statului județului și comunei, dacă nu va avea nume maghiar. În același timp pune în vedere funcționarilor ca să exercite influența lor asupra tuturor locuitorilor, cari n'au nume maghiar, ca să-și maghiarizeze.

A bravo „șefilor”! Voi cari vă spargeți capul așa de mult cu bițele minorității dela noi și din alte țări, vreți și acum ca și în trecut, maghiarizarea cu forța. Dal puneți-vă pe lucrul începeți chiar cu ministrul Instrucțiunii groful Kiebesberg și să vedeți ce fericită va fi țara ungurească când pe toți Cohnii li va chema Kun și toți Pișta și loșca se vor numi Bela.

Și apoi o întrebare, ce a-ți zice, dacă urmându-vă exemplul am face și noi sălbatecii valahi la fel și am romaniza cu forța pe toți ungarii funcționari? Și Dnei mulți mai sunt de aceștia!!!

În atențiunea d-lui Revizor școlar și a Comitetului școlar județean.

Comuna Minead ș'a arătat în două rânduri doleanțele sale, contra felului cum își îndeplinește dl. învățător Bădescu serviciul, și ar dori să se știe ce sancțiuni s'au luat contra lui, căci cu ocaziunea ambelor anchete ș'a dovedit că nu ține regulat prelegerile, ci a trecut în registrul școlar un orariu fictiv.

A valorizat apoi cărțile donate gratis pentru copii săraci, dl. Toader Gheorghe va arăta că acele cărți se află în arhivă deși noi credem, că n'au fost donate pentru înfrumusețarea arhivei.

Cerem să ni se arate ce măsuri s'au luat contra d-lui inv. care sub motiv că el nu poate cumpăra cărți a eschis din școală pe eleva Danila, care n'a avut cărți școlare fiind de tot orfană, și întreținută din mila populației.

Dl. inv. a ridicat 3000 lei ca competență de lemne, deși nu-l compete, primind lemnele în natură soția d-lui, care încă este învățătoare.

Cerem să se liciteze sesiunea învățătoarească, la care n'are drept, deoarece fiind și preot primește sesiunea parohială.

Cerem mai departe licitarea sesiunii învățătoarești a școlii Susani, pe care a dat-o în parte soția sa, dar la care, în baza art. 127 din legea învățământului, fiind dotat soțul ei cu sesiune parohială, nu are drept.

Cerem lucrurile de mai sus fiindcă dl. preot-inv. ne-a amenințat cu darea în judecată, căci am raportat lucruri compromițătoare despre „persoana d-sale, care este stâncă oțelită și nu-l pasă de nimenea”.

În curând va urma ceva și despre felul cum își îndeplinește serviciul ca „păstor sufletească”.

Licitațiune minuendă pentru edificare de Biserică.

Lucrările de edificare din nou a bisericii din Honțisor (jud. Arad) în valoare preliminară de 585.560. Lei se vor da în întreprindere spre efectuare pe baza planului și preliminarului de spese aprobate de Consiliul Eparhial ort. rom. Arad cu dispozițiunea din 6 Iunie 1929 No. 3016 | 1929, pe calea licitațiunii minuende, ce se va ținea Duminică în 7 Iulie 1929, în localul școlii primare din Honțisor.

Planul, devizul de spese și condițiile de licitație se pot vedea oricând la oficiul parohial ort. rom. în Gurahonț.

Cons. Par. ort. rom. R

Rugăm abonații

Rugăm abonații

În chestia „Asociațiunii”.

Motto: Cine m'a îndemnat? Murmurul general al învățătorilor. (A. N. Nr. 21—929).

Prietinul meu, D-trie Boariu, s'a cam grăbit cu explicarea atitudinii în chestia lansării faimosului apel, care a trezit elemente constituite în societăți de laude proprii. Pentru a nu fi taxat de ucigător al libertății de gândire, am rămas să continui cu aceste știri, tâlcuirea, motivelor cari m'au smuls-câtva timp dela convocarea ad. generale a „Asociațiunii,” precum și destăinuirea unor cauze innodate de o întârziere pe care n'am dorit-o. La întrebarea adresată, dânsul răspunde cu mottoul de sus, crezându-se, negreșit cel orânduit să înghetebeze în rânduri de muncă o societate care, oricât i s'ar cânta prohodul, ea există în butul voinții multor detractori a ei. Știu și înțeleg intențiile preparate în maldărul apelului, dar îi contest purcederea dosnică, afișată pe grămezi de explicări inacceptabile de disciplină și respinsă cu indicare de morala colectivității conștiente.

Murmurul l-am auzit și eu și, mereu imit sună la fereștile atenției zornăitul impulsurilor descinse din cămărilă obscurantismului. L-am înțeles și l-am apreciat, dar nu pot permite nici măcar în jelanția situației mele, să se orânduiască în note stridente de indisciplină, și să-și făurească cutezante orgolioase, fatale armonisării și consolidării noastre. Apoi întreb: Dece acest murmur improvizat numai acum, când nu mai sunt acel ce am fost, și nu, în clipele când eram, ce eram? A știu! „Poporul acesta, m'a iubit cu buzele dar cu inima a fost departe de mine”. (I. C.)

Când prietinul își strânge mâna,
Tu mai întâiu bine cată,
Nu cumva această mână,
O să te lovească odată?

(V. M.)

Revin. Asociația nu s'a întrunit în ad. generală din a. 1925. Până la datul amintit, în tot anul s'a făcut darea de seamă în ședințe ordinare, asupra afirmării ei și încă cu laude mai dihai decât cele culese de altii prin penel proprii. În toate întrunirile ei s'a produs descătușarea unei tagme și s'a destelenit conștiințele apucate pe cărări de criză. Instinctul coeziunii a săltat în descinderi legitime de opinia publică, iar energiile canalizate în procese de prestigiu au fecundat spiritul de sacrificiu pe care îl cereau credințele mântuitoare. Erau sugestive și pitorești întrunirile Asociațiunii, pentru că determinau puncte luminoase în viitorul tagmei și al poporului slugit cu fanaticism. O tineretă visionară se încadra în planurile ei, care era efluxul libertății răvnite de vremi bătrâne. Și, dacă în risipirea de forțe se frământa în neastâmpăr vijeliosul dor al senzației de bine colectiv, apoi în undele problemelor complexe se agita conștiința trează și sufletul îndrăzneț. Repet: Asociațiunea învățătorilor din jud. Arad era forma însuflețirii prin care vorbea duhul național tăsnit din preocupări românești. S'a uitat aceste de prietinul Boariu și de ceilalți răvnitori de laude curente? Cred, că nu, de oarece și dânsul a fost un slujitor fără esitare al introducerii ei în doctrinele aprecierii, și un preludiu al valului de biruință. Atunci dece apeluri și adesiuni strânse cu toplanul izolării? Vrea dânsul să fie o participație aparte în organismul plecat pe calea datoriiilor, și să creeze noi legiferări în lozinca unirii? Posibil că da, posibil că, nu, îl privește. Cât voiu putea, voiu feri-o de șarje avansate pe parapetul disoluției. Imi va succede? Căce-mă înțeleg să-și pregătească armele ofensivei.

Cristea
pres. „As. Inv.”

(Va urma)

**ROMĂNI! sprijiniți
meseriașii, industriașii și comercianții români.**

Scule pentru
lăcătușerie, fierărie
și rotărie

Arad
Palatul Cultural, pentru Biblioteca